

OBSAH.

	Str.
O poesii Jana Nerudy. Studie Jaroslava Vrchlického	V—XXXV.

Hřbitovní kvítí.

Na pahorku leží pole chudé	5
Zelená se tráva po hřbitově	6
Ticho — jako ráno v dálném poli	6
Porodila rosa kvítek malý	7
Byl jsi chud — však bujni tvoji snové	7
Zval tě osud k nešťastníkům kvasu	8
Lihávali na jednom jsme loži	8

*

I. Jaký bujný ples na živém stromu	11
II. O dušičkách na hřbitově větřík	11
III. O dušičkách ročně konají se	12
IV. Nač zde sklonných vrbin u ohradě	13
V. Bleskosvodům společenských bouří	13
VI. Mnozí chválili, že zpívám o chudobě	14

	Str.
VII. Z šedých mračen dešť se hustý lije	15
VIII. Nebe širé obléklo šat šedý	16
IX. Za mřížemi rovny v stejné řadě	16
X. Tichý rúvek leží pozapadlý	17
XI. Na hřbitově drobné hoše	18
XII. Stojí ostrov pustý po kraj moře	19
XIII. Valí proud se světem bystrý, ostrý	19
XIV. Když jsem zpíval co malé dítě	20
XV. Mezi hroby dva se červi potkali	21
XVI. Přede mnou tu leží lebka rozpoltná	21
XVII. Neplač, neplač, brachu, nenaříkej	22
XXVIII. Mnoho bolů v tomto světě	22
XIX. Jsem-li syn neb cizím Apollinu	23
XX. Všek znám ten lid, jenž nožem hnusné pitvy	24
XXI. Zlato chtít snad pozlacovat	24
XXII. Nalákav se prachu z lidské hlíny	25
XXIII. Poezije žila dokud každý	27
XXIV. Posud písně lásky rozkvétají	27
XXV. Lehko nyní zamilovanému	28
XXVI. Co jest láska? Divná smísenina	28
XXVII. Povždy znovu pochybuju	29
XXVIII. Láska shořela jak tenká svíce	29
XXIX. Blázný jsem si dělal z hezké děvy	30
XXX. Po mém pohřbu křepčili	30
XXXI. Krásný obraz manželů dvou svorných	31
XXXII. V krásném vodojemu vlnky	31
XXXIII. Černý vůz se padlým sněhem	32
XXXIV. Mnohé srdce milovalo	32
XXXV. Pláče hošík otrhaný	33
XXXVI. Nad rovečkem malým živá kostra sedí	33
XXXVII. Nevinnost jest bylina jak vodní	34
XXXVIII. Nad rovečkem svírá prkno šedé	34

	Str.
XXXIX. Co jest země? — Mocná báně	35
XL. Humor jesti kvítko stobarevné	35
XLI. Smutným náhle oko nevěstino	36
XLII. Co jest slza? — Skvostná karbunkule	36
XLIII. Smutek promění nám v sněžné lady	37
XLIV. Na vršíku dům stál bláznů	37
XLV. Nad blázincem věž se štíhlá vzpíná	38
XLVI. Z Kateřinek dlouhý tah se	38
XLVII. V vlasti jsem a předce divná tužba	39
XLVIII. Otce, matku, lásku oželíme	39
XLIX. Upřímně se bratři zpovídejme	40
L. Milosť! — Můž-li slavík jemný mnohým	41
LI. Strom květ nese, dokud neuchřadne	42
LII. Zhlížela se vrba u potoku	42
